

РЕШЕНИЕ

№ 392

гр. Варна, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 22 СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо М. Минев

като разгледа докладваното от Христо М. Минев Административно
наказателно дело № 20223110204493 по описа за 2022 година

: Производството е с правно основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на санкционираното дружество против наказателно
постановление №03-012791/16.06.2020г. на Директора на Дирекция
“Инспекция по труда”- гр.Варна, с което за нарушение на чл.415 ал.1 от КТ,
на търговеца е наложено административно наказание имуществена санкция в
размер на 2500.00лева.

В жалбата се твърди за незаконосъобразност и неправилност на
наказателното постановление. Оспорва се извършване на нарушението за
което е санкционирано дружеството. Формулира се искане за отмяна на
наказателното постановление.

В с.з. представител на въззивника –адв.К. от АК Велико Търново не се
явява, депозирано е писмено становище за отмяна на процесното НП, като
се твърди, че нарушението за което е санкционирано дружеството не е
извършено. Изрично заявява, че не претендира присъждането на разноси по
делото.

Представител на въззиваемата страна излага доводи за неоснователност
на жалбата и моли съда да потвърди НП като правилно и законосъобразно.
Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На въззивното дружество е издадено НП, за това, че в качеството му на работодател, не е изпълнил дадено задължително предписание под т.7 на контролен орган с Протокол №ПР2001026/07.02.2020г. на Дирекция „ИТ“ Варна. Със същото е задължено процесното дружество като работодател да начисли и изплати разликата до уговореното основно месечно трудово възнаграждение за извършената работа за м.ноември 2019г. на Н. П. П., на длъжност „стоковед“ в ТЦ- Бургас тр.Бургас ул.Александровска №58, полагаща труд по трудов договор №698/05.11.2015г. с „Елитис“ ЕООД по писмени обяснения за промяна на работодателя по чл.123 ал.1 т.7 от КТ – „Елитис Мегастор“ ЕООД от 01.05.2017г. и допълнително споразумение от 24.04.2017г. към Трудов договор№698/05.11.22015г. съгласно чл.128 т.1 и т.2 от КТ, вр. чл.270 ал.2 и ал.3 от КТ и чл.13 от Наредба за договаряне на работната заплата обн. Д.В. бр.55/1991г. със срок на изпълнение 17.02.2020г., тъй като от представената при последваща проверка документация е констатирано, че работодателят „Елитис Мегастор“ ЕООД не е начислил и изплатил до пълния размер уговореното основно месечно трудово възнаграждение за извършената работа на лицето. Прието е че нарушението е било извършено на 18.02.2020г. в гр.Варна ул.“Н. Симов“ №3, към който момент е следвало да бъде изпълнено предписанието.

В с.з. са представени Молба от Н. П. П. от която се установява, че същата не работи в процесното дружество от около една година, грижи се за болната си майка и това и създава труднопреодолимо препятствие да се яви на разпит по делото в качеството на свидетел, като се има предвид, че живее в гр.Бургас и следва да пътува до гр.Варна. Представена е и Декларация от Н. П. П., от която се установява, че и е известно за депозиран сигнал т наети на работа работници в Елитис Мегастор“ ЕООД през м.ноември или декември 2019г. Декларира, че причина за този сигнал до ДИТ е станала промяна в начина на формиране на работната заплата, като е било въведено допълнително трудово възнаграждение /доплащане за ефективност/ и от това са се породили съмнения, че ще им бъде изплащани по-малки заплати. Декларира, че работодателят е начислявал ежемесечно описаното допълнително трудово възнаграждение и тя и работниците са получавали по-високи по размер суми в сравнение с тези, които биха получили при

заплащане само на основно трудово възнаграждение по трудов договор.

В Декларацията е описано, че за м.ноември и м.декември 2019г., П. е получила своевременно и без забавяне от работодателя „Елитис Мегастор“ ЕООД пълния размер на дължимото трудово възнаграждение, в което е било включено основно и допълнително трудово възнаграждение. Декларира, че не е ощетена от бившия си работодател, няма никакви претенции към него за заплащане на трудово възнаграждение, за който и да било месец по време на работата си при него. Декларира също, че не знае някой от останалите работници в дружеството да имат каквито и да било претенции към работодателя си.

Декларацията е надлежно заверена на 10.02.2022г. от Нотариус в гр.Бургас – Г. Ч.

По делото липсват доказателства за това дали предписанията са били оспорени, но това съдът намира за ирелевантно по делото.

По делото е приложено копие на съдебно Решение № 260136/18.02.2021г. от РС Бургас, с което е изменено НП издадено от Д ИТ Бургас, с което за нарушение по чл.128т.2 вр. с чл.270 ал.2 и ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция на „Елитис Мегастор“ ЕООД на основание чл.416 ал.5 вр. с чл.415В ал.1 от КТ. Акта въз основа на който е издадено така описаното НП на ДИТ Бургас е съставен на 10.02.2020г.

В настоящия случай съдът намира, че следва да акцентира върху факта, че проведеното НАХД по описа на РС Бургас е за неизплащане в срок на дължимо трудово възнаграждение на за извършена работа за м.ноември 2019г. на Н. П. П. – на длъжност стоковед в ТБ Бургас, гр.Бургас, ул.“Александровска“ №58.

За съдът остава неясно, защо, след като за това нарушение е бил съставен АУАН на 10.02.2020г. и е издадено НП, с което е ангажирана отговорността на въззивното дружество по чл.415в ал.1 от КТ, т.е. прието е от АНО и от РС Бургас, че веднага след установяване на нарушението същото е било отстранено и от него не са настъпили други вредни последици, в следствие на 20.04.2020г. е издаден УАН №03-012791, в който е прието, че дадените предписания за отстраняване на нарушението по чл.128 т.1 и т.2 от КТ вр. с чл.270 ал.2 и ал.3 от КТ не са били изпълнени в определения за това срок.

От описанието на нарушението в процесното НП на ДИТ – Варна съдът

не може да установи на какви доказателства се крепи твърдението на АНО, че дадените предписания за отстраняване на нарушението- за изплащане на дължими суми не е било изпълнено, доколкото в НП е описано единствено и само, че от представената при последваща проверка документация е видно, че работодателят „Елитис Мегастор“ ЕООД не е начислил и изплатил до пълния размер уговореното основно месечно трудово възнаграждение за извършената работа на лицето. Липсва каквато и да било конкретика за какви документи представени в последствие става въпрос, за да може същите да бъдат обсъдени от съда. Тази липса естествено води и до нарушаване правото на защита на процесното дружество.

Отделно от така изложеното, съдът намира, че макар и Н. П. да не е разпитана като свидетел по делото, то нейните твърдения, дадени под формата на Декларация с нотариална заверка на подписа и следва да се вземат предвид и да се отчетат като данни, че по отношение на нейното трудово възнаграждение по време на работата и в „Елитис Мегастор“ ЕООД не е имало некоректно и незаконосъобразно заплащане на положения от нея труд и тя няма претенции към това дружество. Макар и тези твърдения на П. да не са дадени под страх от наказателна отговорност за установяване на неверни факти и обстоятелства и в декларацията и да не е отразено, че знае за наказателната отговорност предвидена за невярно декларираните данни, съдът намира, че същите а дадени добросъвестно. Следва да се отчете, че от около една година П. не работи на същото място и практически не е възможно да има каквито и да било зависимости от своя работодател/бивш/ „Елитис Мегастор“ ЕООД. Декларираните данни от П. съвпадат напълно с приетата от РС Бургас фактическа обстановка.

За съдът е безспорно че ако нарушението е отстранено веднага след откриването му и от него не са настъпили други вредни последици, то не е следвало и да се изпълняват каквито и да било други указания за допълнително изплащане на трудови възнаграждения.

При издаването на АУАН и НП съдът намира, че са допуснати съществени процесуални нарушения, като неправилно била установена фактическата обстановка по делото и неправилно е прието, че е извършено описаното в тях административно нарушение. Следва да се отбележи и че при връчването на АУАН са направени именно такива възражения, които са

надлежно вписани в акта, но АНО не ги е обсъдил и не се произнесъл по никакъв начин по тях. Това само по себе си разбира се представлява съществено процесуално нарушение свързано с нарушаване правото на защита на въззивното дружество, което е неотстранимо във фазата на съдебното производство и представлява самостоятелно отменително основание.

Съдът споделя становището на адв.К., че не е осъществен състав на административното нарушение, за което е санкционирано дружеството, тъй като му е вменено нарушение за неизпълнение на разпореждане в срок, без да е отчетено, че разпореждането е по отношение на действия, които са били извършени веднага след установяване на нарушението свързано с изплащането на работната заплата на работничката.

Предвид изложеното и съдът намира, че на следва да обсъжда размерът на санкцията наложена на въззивника, въпреки, че същата е определена в границите на закона.

Съдът не намира, за нужно да обсъжда и основанието или липсата на такова за приложението на чл.28 от ЗАНН, доколкото намира, че липсва състав на извършено административно нарушение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП №03-012791/16.06.2020г. на Директор на Дирекция “Инспекция по труда”- гр.Варна, с което на „Елитис Мегастор“ ЕООД е наложено административно наказание ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 2500.00/две хиляди и петстотин/лева, на осн.чл.415 ал.1 от КТ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненския административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____